

Ein heilsan til Ingvard, Oluf og Jóhonnu

Oluf Djurhuus, Jóhanna Johansen, Ingvard Poulsen. Myndin varð tikin í vár, tá ið Ingvard og Oluf høvdu fyrilestur í Fornminnafelagnum á Skála

Ein lítil heilsan nú hesir triggir javnaldrarnir runda tey níti. Tey eru øll úr nærumhvørvinum her á Skála, ávikavist av Skála og Innan Glyvur og kennast tey rættuliga væl. Tey eru Ingvard Poulsen, Oluf Djurhuus og Jóhanna Johansen (fødd Hansen).

Ingvard í Trøðni, sum Ingvard vanliga verður nevndur her á Skála, rundaði tey níti 10. juni. Hann er uppvaskin skamt norðan fyri Prestá. Ingvard lærði til maskinsmið og gjørdist maskinmaður. Hann arbeiddi á skipasmiðjuni og sigldi í fleiri ár sum maskinmaður við línubátunum Columbus og Vesturhavinum Blíða. Eisini sigldi hann við hvalabátum, mest við Heyki, frá 1948-58. Skipari var Eivind Kruuse.

Oluf Djurhuus rundaði tey níti 18. juni. Hann varð útbúgvinn og arbeiddi sum elektrikari, men áðrenn hann fór í læru, so royndi Oluf sjólvíð. Eitt av skipunum, Oluf var við, var Haraldur, við Eriki á Berjarheygnum sum skipara. Eisini arbeiddi hann í Íslandi. Vit á Skála halda okkum eiga ein part av Olufi, tí her hevur hann havt sína dagligu gongd á skipasmiðjuni alt arbeðslívið, og var hann eisini leiðari á El-deildini. Hann hevur altíð verið sera áhugaður í seyðahaldi og var røktingarmaður í nógv ár. Umframt tað hevur hann eisini havt annan fenað í nógv ár. Oluf hevur skaldagávur og hevur hann latið úr hondum bygðasøgu, skaldsøgur, minningarrit og endurminningar. Helst hevur hann arvað hesar gávur frá faðir sínum, Heina Djurhuus.

Jóhanna Johansen, sum er pápasystir mín, rundar tey níti 9. juli. Jóhanna á Sýn er hon vanliga nevnd, og tað navnið hevur hon við sær úr barnaheiminum. Barnaheimið á Sýn er skamt innan fyri skipasmiðjuna. Jóhanna hevur arbeitt í fiski alt sítt lív. Hon hevur arbeitt í Íshúsinum á skipasmiðjuni, har sild varð fryst, eins og tvøst frá hvalabátunum. Eisini hevur Jóhanna arbeitt fisk í Vestmannaoyggjunum. Í Turkihúsinum arbeiddi hon og var við til, bæði at landa saltfisk frá trolarum og línuskipum. Í nógv ár bleiv saltfiskur vaskaður og turkaður, tá ið hann varð turkaður var arbeitt í trýskiftivaktum. Ein maður var formaður á hvørjari vakt, einans kvinnur arbeiddu við at turka fiskin. Tá var arbeiddið kynsbýtt, kanska nakað øðrvísi enn loyvt er í dag. Seinnu árinu arbeiddi Jóhanna á Vaðhorn, sum fyrst helt til í Turkihúsinum á Skála og seinni bleiv flutt út á Hulk á Strondum.

Felags fyri Ingvard, Oluf og Jóhonnu er, at tey tykjast ikki at gáa um, at tey eru níti ár. Í hvussu er sæst tann aldurin ikki á teimum, sum jú er væl meira enn kempualdur. Øll tykjast nógv yngri, ógvuliga lívlig, hugfarslig, virkin og hartil hava tey gott minni.

Helst liggur Ingvard ein skut fremst-

ur, tá tað kemur til knappar og stuttligar viðmerkingar. Ingvard fekk nýggja súkklu frá børnunum, tá hann fylti 85 ár. Tá helt hann skemtandi fyri: “Eg hevði væntað at fingi ein lenistól”. Súkkkluna hevur hann brúkt rættuliga nógv, og súkkklar hann javnan frá húsum, út á Hulk, innaftur eftir ovaravegi, inn á Mann og síðani til húsar. Ein teinur sum er áleið 12 km. Ein skálamaður helt fyri við Ingvard, at hann var ógvuliga tíðliga á súkkkluni í morgun. “Hm, tað er so ymiskt, hvat er tíðliga hjá okkum báðum”, helt Ingvard skemtandi fyri. Havi havt tað gleði og tann heiður at róð og at sita á bekki saman við Ingvardi umborð á Skálabátinum. Tað var ein góð og stuttlig tíð, parturin hjá Ingvardi lá ikki eftir hvørki viðvíkjandi gaman ella álvara.

Í fjør summar vísti ein av synunum hjá Jóhonnu mær eina mynd, har Jóhanna stóð ovast í stiganum og málaði skjóldrarnar í umleið níggju metra hædd. Tað er ikki hinni áráði fyri eina 89 ára gamla kvinnu. Sterk og røsk hevur hon altíð verið, hon er jú bróðururdóttir reystmennið, Hanus í Skálafirði.

Heini, faðir Oluf, var av trúgvastu kirkjufólkum. Salomon Joensen var prestur á Nesi í teirri tíðini, tá Skála og Strendur hoyrdu til Nes prestagjald. Salomon plagdi at siga frá, at tað bar ikki til hjá honum at halda somu prædiku á miðdegi í Sjóvar kirkju, sum í Skála kirkju um kvöldið, tí Heini var í kirkju í báðum støðum. Salomon helt skemtandi fyri: “So á Skála mátti eg byrja aftanifrá við prædikuni, so at Heini ikki skuldi varnast, at tað var sama prædikan”. Nú vit eru við Heina við Glyvur, so mundi Heini vera tann maðurin, sum skúlabørnini á Skála, sum nú eru farin um pensjónsaldur, vóru glaðast fyri at síggja. Heini var ein skilamaður, sum gamlilærari helt sera nógv av og fegin vildi skifta orð við. Tí var tað ein standandi ordri frá gamlilærara um at boða frá, um Heini kom framvið skúlanum. Heini var vegmaður, gekk við trillubøru og koyrði sand í holur á vegnum. Og bleiv so boðað frá, at nú var Heini í eygsjón, so rópti gamlilærari: “frikorter”, og tað frikorterid kundi mangan gerast drúgt.

Eitt annað, sum Ingvard, Oluf og Jóhanna hava til felags, er, at sunnumorgnar sita tey í kirkjunum. Ingvard í triðfremsta stóli, høgurmeigin, á beinkinum har faðir hansara, Pól í Trøðni, var vanur at sita. Jóhanna á aftasta beinki somuleiðis høgurmeigin. Oluf í Sjóvar kirkju, vinstrumegin, har sum skrástívarin er.

Eg vil við hesi heilsan takka tykkum fyri, tað tit eru, og tað tit hava lagt okkum í beinið, og ynskja tykkum Guðs ríku signing.

Andrass Hansen

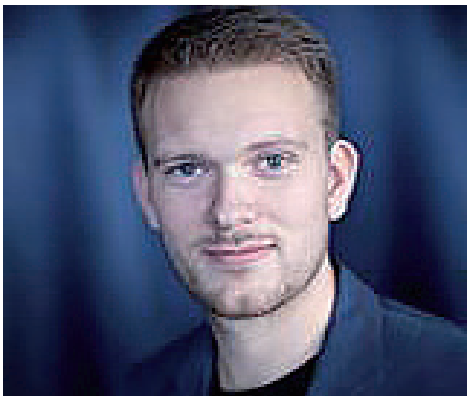
MIDFLOKKURIN

hvørt vikuskifti í Sosialinum

- Umhugsin
- Næverandi
- Ítøkiligur

MIDFLOKKURIN SJÁLVANDI

Vangamynd

Dánjal M. Joensen, f. 20.11.87. Giftur, Karin, eiga 2 børn. Múrari, lesur til byggifrøðing.

Hjartamál

Tað er týðningarmikið, at tað almenna arbeiði verður planlagt so, at peningurin kann fara út aftur til borgaran og ikki til tað almenna burekratiðið.

- Eingin ognarskattur, hettar fyri ikki at tyngja borgaran óneyðugt og leggja hann í æviga skuld til landið.
- Hjálp til tað ófødða barnið og familjuna.
- Verja tað siðbundna hjúnarbandið.
- Land, kommunu og býarplanlegging: Politikarar mugu víðka hugsunarhátin, so at feilir sum skúlin í Porkeris haga, Glasir og Kamsdali ikki endurtaka seg, men at slíkir bygningar heldur verðabygdir í miðbýunum, so tað kann føra við sær at trivnaðurin økist.
- Ítrótturin hjá ungdóminum má raðfestast, so øll hava møguleika at verða við. Kannningar vísa, at ung, ið ikki eru aktiv í ítrótti, tónleiki ella samkomu, hava størri møguleika at fella í kriminalitet.

Tú kann rætta kós og kumpass, men ikki kyn!

“Selvidentifikation af køn” - hvat í víðu verð er tað?

Eg sat sum kárus í Fínska ríkisdegnum, tá eg ein kaldan vetrardag í novembur las hesi orð. Tað kann væl ikki meinast við, at hin einstaki sjálvur gerð av sitt kyn?

Eg gjørdist klókari, tí so var!

Bæði á fundi í januar og í apríl varð uppskotið viðgjørt, uppskot frá teim ultrareyðu. Í Norðurlandahøpi kalla tey seg vinstragrønu, og ein av flokkunum er føroyski tjóðveldis!

Uppskotið var, at Norðurlandaráðið skuldi heita á øll norðurlond um at “korrigerer af køn skal baseres på selvidentifikation”.

Tvs., halt tær nú fast, at ein og hvør norðurlendingur skal kunna, frá degi til dag, boða myndugleikunum frá, at: nú skifti eg kyn.

Í dag drongur, í gjár “genta” - og vice versa.

Galskapur? -ja reindyrkaður galskapur!

So sigur tú sjálvandi, men slík uppskot verða væl víst burtur?

Tíverri, tvørturímóti!

So gott sum einki kjak var í novembur, sama í januar og í apríl.

Eg royndi at tosa ímóti- og spurdi skilamenn, hví teir ikki mótmæltu. Svárið var hitt sama- orka ikki, slagid er tapt.

Eg noktað at leggja kongin, ein svii gjørdi tað sama, vit gjørdur hvør sítt móttuppskot.

Reyða uppskotið, tibetur óbindandi, varð samtykt við góðum fimmti atkvøðum, meðan 23 atkvøddu fyri broytingaruppskotunum báðum.

Eg var glaður, at so mong fingur høvið at atkvøða ímóti! Tók eg ikki til orðanna, óttist eg, at nærum øll høvdu atkvøtt fyri.

Ongin ivi er um, at hatta er enn ein liður í royndunum at avkristna norðurlond, og at roynt verður aftur, við líknandi uppskotum!

Tí mugu øll, sum eru góð við Føroyar, standa saman.

Komandi lógtingsval verður avgerðandi!

www.midflokkurin.fo

“So skapti Gud menniskjuna í bilæti sínum. Í bilæti Guds skapti Hann hana. Sum mann og kvinnu (kall og konu) skapti Hann tey!”